

Plánujete zimní zahradu?

Jisté je jedno : Je-li kvalitně postavená, zvýší komfort vašeho bydlení. Ani ve dnech, kdy není možné posedět venku, si nemusíte odpírat konejšivou náruč přírody.

Ilustrační foto
FOTO: Pěkné bydlení

neděle 22. března 2009, 10:08

Nejčastěji ji využijeme na jaře a na podzim , kdy nabízí dostatek tepla a bezvětří pro příjemný pobyt. Zkrátka a dobře - zimní zahrada prodlužuje léto. Dříve sloužila především k pěstování náročnějších rostlin, dnes se její pole působnosti značně rozšířilo. Můžete v ní přijímat návštěvy, stolovat či jen tak odpočívat. Dokáže však nabídnout komfort i bazénu nebo vířivce. Navzdory tomu, že její pořizovací náklady jsou v přepočtu na jeden čtvereční metr vyšší než při stavbě samotného domu, je její kouzlo neodolatelné.

Ilustrační foto

FOTO: Pěkné bydlení

Jak na ni

Jak to obvyčejně bývá, ideální je, když se zimní zahrada řeší současně s projektem domu. Pak se dá architektonicky zajímavě zakomponovat do celkové kompozice domu. Právě v projektové fázi je vhodné doladit i technické řešení, jako je napojení na dům, větrání, vytápění, stínění, odvod zkondenzovaných par nebo přívod elektřiny, případně vody.

V praxi však vzniká většina zimních zahrad jako dodatečná stavba „přilepená“ k fasádě domu. Dřív, než pozvete architekta nebo firmu zabývající se realizacemi zimních zahrad, měli byste si ujasnit několik důležitých bodů. Návrh ovlivňuje zejména orientace na světové strany, velikost a způsob jejího využití.

Ilustrační foto

FOTO: Pěkné bydlení

Bez stínění to nepůjde

V létě teploty často stoupají do nepříjemných výšek. Sluneční paprsky dokáží za sklem zimní zahrady zvednout teplotu až na šedesát nebo sedmdesát stupňů Celsia. Zabránit tomu mohou speciální protisluneční skla nebo reflexní fólie proti přehřívání a zcela nezbytné stínění. Díky nim a větrání se teplota vzduchu udrží na požadované hladině. Nejdůležitější je postarat se o střešní přistínění. Na výběr máte slunolamy nebo výsuvné markýzy. Slunolamy pomocí natáčení lamel regulují množství přicházejícího světla. Oproti trvale upevněným slunolamám můžete markýzu úplně srolovat na hřidel. Její stabilní navíjecí konstrukce bývá opatřena elektromotorem. Pokud přidáte i větrný senzor, automaticky se v případě silného větru sroloje, čímž se předejde jejímu poškození.

Ilustrační foto

FOTO: Pěkné bydlení

Před přehřátím pomohou chránit prostor i exteriérové žaluzie nebo rolety, vhodné jsou svislé, některé typy jsou uzpůsobeny i pro oblé konstrukce. Ty dokáží odvrátit přibližně osmdesát procent dopadajícího slunečního záření, což je v teplých letních dnech většinou nutné. Navíc se mezi úplně staženou žaluzií nebo roletou a sklem vytvoří vzduchový polštář, který slouží jako dodatečná izolace. Tento efekt oceníte během zimních nocí.

Interiérové stínění v podobě baldachýnu, žaluzií nebo záclonek obvykle pro tento účel nepostačuje, protože nezabrání prostupu paprsků dovnitř.

Ilustrační foto

FOTO: Pěkné bydlení

Vzduch se musí hýbat

Velmi důležitou úlohu sehrává v zimní zahradě větrání. Pokud je správně vyřešeno, zabraňuje přehřátí a v zimě nezpůsobuje nepříjemný průvan. Větrací otvory by měly tvořit asi jednu desetinu celkové zasklené plochy. Méně než polovina z nich by měla být umístěna v dolní části – jimi se přivádí čerstvý vzduch. V horních partiích zimní zahrady se ostatními odvádí teplejší vzduch stoupající vzhůru. Přirozené větrání je vhodné kombinovat s řízenou ventilací s automatickou větrací klapkou a servopohonem.

Klimatizační jednotka není nezbytnou podmínkou pro správné fungování zimní zahrady. Obejdete se i bez ní. Může však zvýšit tepelný komfort prostoru zejména v létě. Bez kvalitního stínění však o ní vůbec neuvažujte. Někteří odborníci je nedoporučují i kvůli rostlinám. Určitě to zkuste nejdříve bez ní a později uvidíte. Musíte ale počítat s nezanedbatelnými provozními náklady.

Ilustrační foto

FOTO: Pěkné bydlení

Teplo v zimě

V létě bude , to je jisté. Ale co v zimě – chcete tento prostor používat i tehdy? Nebo jinak: máte přesnou představu, jaké rostliny chcete pěstovat? Jedno s druhým totiž úzce souvisí, zjistíte tak, zda pro vás bude vhodná nevytápěná, temperovaná nebo vytápěná zimní zahrada.

Pokud dáváte přednost nevytápěné zahradě, vybírejte rostliny snášející v zimě nízké teploty, případně i krátkodobý mráz. Hodí se sem například olivy, oleandry nebo některé citrusy. Ve velkých mrazech jim přitopíte přenosným elektrickým nebo plynovým konvektorem, aby nezmrzly.

Ilustrační foto

FOTO: Pěkné bydlení

Nejčastěji budovaná a provozně relativně výhodná je temperovaná zahrada, ve které teplota v zimě neklesá pod pět až deset stupňů. Tyto teploty vyhovují mnoha rostlinám a jsou též vhodné i jako zimní útočiště pelargonií, drumanů, fuchsii nebo kaktusů.

Vytápěná zahrada je finančně nákladná, teplota se v ni pohybuje i v zimě mezi patnácti až dvaceti stupni. Otázkou je, zda tento prostor využijete natolik, aby stálo za to neustále platit za vytápění. Pěstování tropických a teplomilných rostlin však toto řešení vyžaduje. Teplotami nad patnáct stupňů udržíte ve formě ibišek, bugenvileu, abutilon nebo eukalyptus.

Ilustrační foto

FOTO: Pěkné bydlení

Vytápění zimní zahrady může být napojeno přímo na otopný systém domu, přičemž je potřeba, aby se dal okruh samostatně ovládat. O něco jednodušší i na realizaci je samostatný okruh elektrického podlahového

vytápění s termostatem. Poměrně rychle dokáže reagovat na teplotní výkyvy za sklem. V případě tuhé zimy mějte pro jistotu i přenosný konvektor.

Ilustrační foto

FOTO: Pěkné bydlení

Žaluzie, nebo rolety ?

Zásadní rozdíl mezi žaluziemi a roletami je v otáčivosti lamel, která u rolet chybí. Množství pronikajícího světla roletami se dá regulovat jen omezeně, zato úroveň zastínění je stoprocentní. Naopak lamely v žaluziích dokážete podle potřeby natáčet.

Vhodným materiálem pro žaluzie i rolety je hliník. Spolehlivě odolává vnějším podmínkám a je prakticky bezúdržbový. Slabinou nejlevnějších modelů z hliníku je jejich hlučnost, protože kovové lamely do sebe při větru narážejí. U dražších variant je odhlučnění dosaženo polyamidovým těsněním vlisovaným zespoda lamely. Klasickým materiálem pro zastínění oken je dřevo a naopak nejnověji se setkáte s plastovými stínícími prvky.
